

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κωδ. 3028 Έτος 30ο Σεπτέμβριος 2007 Αριθμός φύλου 348 Ιδρυτής: Σύλλογος Μεσενικολιτών Αθηνών

Ο Μεσενικόλας και η ιστορία του

Γράφει ο Χρήστος Μηλίτσης

Ο Μεσενικόλας είναι ένα από τα ομορφότερα χωριά του Νομού Καρδίτσας. Βρίσκεται στις Ανατολικές πλαγιές του ορεινού όγκου Πίνδου - Βουτσικάκι, στο Β.Α. μέρος των Αγράφων. Μένει περήφανο, σκαρφαλωμένο και ψηλά στους πρόποδες της περήφανης Πίνδου, χωμένο μέσα στο πράσινο χρώμα, που κυριαρχεί παντού ολόγυρα, σ' ένα ξέφυλλο πλάτωμα τριγωνικό, που κλείνεται ανάμεσα σε δυο βαθύσκιωτες χαράδρες. Βρίσκεται σε απόσταση 22 χιλιόμετρα περίπου από την Καρδίτσα, στα Β.Α από την τεχνική λίμνη του Πλαστήρα. Η θέα του είναι από παντού πανοραμική, περιβλέποντας και ξειθαύμαστη. Φαντάζεις σαν αετοφωλιά κάτω από την κορυφή του Γαζή, σε υψόμετρο 670 μέτρα περίπου. Χωμένο μέσα σε μια πρασινάδα φανταχτερή, πλεγμένη από θάμνους, ρείκια, πεύκα καστανιές, αγράμπελες, λίγα έλατα και διάφορα άλλα καρποφόρα δέντρα. Μπροστά στα πόδια του βουνού, σε απόσταση βολής 5.000 μέτρων περίπου βρίσκεται η Μητρόπολη, το αρχαίο Παλιόκαστρο. Είναι ακριβώς στη θέση που ο τεράστιος ορεινός όγκος της Πίνδου, ακουμπάει σ' ένα από τα πολλά πλοκάμια της και ριζώνται στο Θεσσαλικό κάμπο. Από δω το μάτι φτάνει πολύ μακριά ως το Πήλιο και το Μαυροβούνι. Δεξιά στο μουντό ορίζοντα φαίνεται η Όθρυς με τις δαντελώτες της κορυφές. Από την άλλη μεριά, φαντάζουν οι πανύψηλες κορυφές του Ολύμπου, που είναι πάντα υπερήφανες, επιβλητικές και χιονοσκέπαστες, κει, που κατοικούσαν κάποτε οι Ολύμπιοι Θεοί, οι Θεοί των προγόνων μας. Σ' αυτή την όμορφη τοποθεσία, ανάμεσα σε πυκνούς θάμνους, λαγκαδιές και ρουμάνια, ανάμεσα σε δάση από καστανιές, ροζάριους κέδρους και πλεύριες βελανιδιές, καθώς και σ' άλλα πυκνόφυλλα δέντρα, βρίσκεται ο Μεσενικόλας, το χωρίο μου, καιρούς και χρόνια. Εδώ το συχνοδέρονταν τα ξεροβόρια. Το σκεπάζουν του Φθινοπωριού τα σύννεφα και συχνά τα ράινουν οι υδρόσταλες της άνοιξης και τα χόνια το Χειμώνα. Το περιλούζει το δροσερό μαίστραλι, της άνοιξης μέσα στις σεληνόφωτες νυχτιές της. Ελαφροκοινισμένο ονειρεύεται μέσα στο γλυκόπονο θρόισμα των φύλλων ξυπνά το πρωινό σύθιμπο από το γλυκολάλημα του κορυδαλλού που αυσκράπτηκε προς τα ύψη την ώρα που ροδοσκάζει η αυγή. Γλυκοφιλιούνται οι ροδόσταλες με τα ευαδιαστά κρινάνθα και μυρώνουν το βουνίσιο, καθάριο μαεστράλι και κάθε πρωινό ο φλογερός δίσκος του ήλιου, προβάλλοντας απ' την Ανατολή το περιλούζει με τις χρυσούφαντες ακτίνες του και γλυκαίνει πιο πολύ τις τόσο πλούσιες και μαγεμένες ομορφιές του. Ο Μεσενικόλας παλαιότερα, υπήρξε μια Κωμόπολη ζηλευτή, που για πολλά χρόνια ήταν έδρα του τέως Δήμου της Νεβρόπολης, περιοχής των Δυτικών Θεσσαλικών Αγράφων, που υπάγονταν διοικητικά, αυτά τα χρόνα στο Νομό Τρικάλων. Η ιστορία λοιπόν της Κωμόπολης, δεν μπορεί να είναι διαφορετική, ούτε μπορεί κανείς να την ξεχωρίσει, από την ιστορία των Αγράφων και η ιστορία αυτή είναι πλούσια σε περιεχόμενο. Τα Θεσσαλικά Αγραφά, χωρίζουν τη Θεσσαλία από την Ευρυτανία, έτσι λόγω της Γεωγραφικής θέσης που κατέχουν, υπήρξαν απ' τα παλιά χρόνια, ο τόπος που αλληλοσυγκρούονταν οι διάφορες βαρβαρικές ορδές που κατέβαιναν από το Βορρά. Το σημερινό χωρίο βρίσκεται στα ίχνα από μια αρχαία μικρή πόλη της Θεσσαλιώτιδας που λεγονταν Πολίχνα. Η λέξη Πολίχνα είναι Δωρική και σημαίνει μικρή πόλη. Η ιστορία της γυρίζει 2.000 χρόνια π.Χ. και αναφέρεται σαν Πελασιγκή Πολίχνα, και ήταν Πελασιγκό οχυρό. Βρίσκονταν ακριβώς πιο Δυτικά και Βόρεια από το σημερινό χωρίο. Εκεί κοντά βρίσκεται ακόμα και σήμερα ένα ξέφωτο και άδεντρο πλάτωμα, που οι χωριανοί το ξέρουν σαν αμπέλι του Σφέτσου. Στη κορυφή αυτού του πλατώματος, λίγες δεκάδες μέτρα προς τα Β.Δ. μπορεί και σήμερα κανείς να βρει αρκετά ερείπια στη θέση Ζαβατάκος ή Μιμέτη, σε μια θέση περίοπτη, που αποτελεί πραγματικό βιγλάτορα - καραούλι - για την περιοχή. Από κει μπορεί κανείς να δει και να θαυμάσει ολόκληρο το Θεσσαλικό κάμπο, από τα Τρικάλα ως το Πήλιο και την Όθρυ. Τα ερείπια αυτά σχηματίζουν ένα τοίχος κυλικό, που πιθανώς να αποτελούσε τον προμαχώνα της Πολίχνας. Στο μέρος αυτό το έδαφος με το πέρασμα του χρόνου, έπαθε αρκετές καθιζήσεις. Το τοίχος παρασύρθηκε αρκετά μακριά και έφτασε μέχρι τη θέση Βούλια. Εδώ βρέθηκαν αρκετά λείψανα απ' αυτό.

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΝΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 8

43100

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

N. ΚΑΡΔΙΤΣΑ 78

ΕΔΡΑ:

ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29

10431 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 5243.955

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Επενδύστε σ' ένα λαμπερό χαμόγελο

Του Χρήστου Ν. Ψάρρα

«Ότι δεν μπορείς να κερδίσεις με την σέξια σου, μπορείς να το κερδίσεις με το χαμόγελό σου», είπε ο Σαζηπηρ. Πολλοί μπορεί να θεωρήσουν, ενδεχομένως, τα λόγια του αυτά υπερβολικά. Σήγουρα, όμως, όλοι συμφωνούν ότι ένα ωραίο χαμόγελο είναι επιθυμητό, όχι μόνο από πλευράς λειτουργικότητας, αλλά και ψυχολογικής ανάτασης...

Η λέξη κλείδι για να προστατέψουμε την υγεία των δοντιών μας αλλά και το πορτοφόλι μας είναι η πρόληψη. Η σωστή πρόληψη μπορεί να μας διαφυλάξει από θεραπευτικές ταλαιπωρίες και περιττά έξοδα. «Υπάρχουν τέσσερις (4) κανόνες που πρέπει όλοι μαζί ν' ακολουθούμε σχολαστικά από την παιδική ηλικία, ώστε να μην αποκτηθούν κακές συνήθειες», συμβούλευε παλαιότερα ο πρώην πρόεδρος του οδοντιατρικού συλλόγου Αττικής Π. Αλεξίου. «α) Πρέπει να προσέχουμε τη διατροφή μας, και ν' αποφεύγουμε τη ζάχαρη, ιδιαίτερα ενδιάμεσα στα γεύματα. β) να πλένουμε ανελλιπώς τα δόντια μας και να βουδούσουμε αυτά με κυκλικές κινήσεις. γ) Απαραίτητη είναι επίσης η σωστή και καθημερινή χρήση του οδοντικού νήματος και δ) κάθε εξάμηνο, περόπου, να επισκεπτόμαστε τον οδοντίατρο μας, για να προλαμβάνουμε τα προβλήματα στην αρχή».

«Ακόμη προσοχή απαιτείται και στην επιλογή του οδοντιάτρου», συνέχισε ο τέως Πρόεδρος Π. Αλεξίου, «αφού πολλοί επιτέλειοι, προερχόμενοι κυρίως από τις

Ανατολικές χώρες, ασκούν το επάγγελμα χωρίς να έχουν δίπλωμα. Γι αυτό οι ασθενείς πρέπει να διαπιστώνουν αν ο γιατρός έχει βεβαίωση του οδοντιατρικού συλλόγου, προτού αφεθούν στις φροντίδες του, κι εφόσον σιγουρεύουν για τις επιστημονικές του γνώσεις, πρέπει να απαιτήσουν την αποστέρωση των εργαλείων του, για την αποφυγή μολύσεων»...

Η πρόληψη δεν μπορεί όμως να καταπολεμήσει τελείως τον αιώνιο εχθρό των δοντιών, την τεροπόντα. Συνήθως, μετά την ηλικία των 35 ετών, η τοστή μας αρχίζει να επιβαρύνεται περισσότερο, εφόσον οι επισκέψεις μας στον οδοντίατρο γίνονται πιο συχνές. Το κόστος των οδοντικών εργασιών, είναι συνάρτηση της περιπλοκότητας των αυτών, αλλά και της ποιότητας των χρησιμοποιούμενων υλικών. Τα τελευταία χρόνια η εμφάνιση των εμφυτευμάτων έχει επιφέρει μεγάλη βελτίωση στην προσθετική των δοντιών. Η τοποθέτηση του εμφυτεύματος γίνεται με χειρουργική επέμβαση και χορημοποιείται για να στηρίξει στεφάνες, γέφυρες ή για συγκράτηση (σταθεροποίηση) κινητών οδοντοστοιχιών. Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι για να αποκτήσουμε ένα ωραίο χαμόγελο δεν αρκούν μόνο οι φροντίδες των δοντιών, αφού και η προστασία των ούλων πάιζει καταλυτικό όρλο στην εμφάνιση και την υγειεύση της στοματικής κοιλότητας.

Κάθε φορά πλέον που ανοίγω τον υπολογιστή μου, πάω πρώτα στο χωριό μας για να πάω δύναμη και μετά συνεχίζω τη δουλειά μου. Θερμά συγχαρητήρια για την φιλοτιμή και υπέροχη προσπάθεια σας. Στέφανος Γκίνας

Από Δράμα Καταχωρήθηκε την: Σαβ 28 Ιούλ 2007 10:52:04

ΒΙΒΛΙΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ του "www.mesenikolas.gr"

Συνεχίζονται οι συγκινητικές καταχωρίσεις των συγχριμάνων και φίλων μας στο βιβλίο επισκεπτών της ιστοσελίδας μας. Τους ευχαριστούμε πολύ όλους.

Συγχαρητήρια σε όλους σύμμετείχαν στην ιδέα και την δημιουργία της ιστοσελίδας του χωριού μας!!!! Σήγουρα θα βοηθήσει στην προβολή και ανάπτυξη του Μεσενικόλα!!! Χαιρετισμούς σε όλους τους συγχριμάνους!!!!..... ΙΩΑΚΕΙΜ

ΑΡΧΕΙΑ Ν.ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Μεσεβικολίτικα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΡΗΓΑ-ΠΟΔΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ και ήδη υπαλλήλου του Δήμου Ν.Πλαστηρά

Ο Μεσενικόλας και η ιστορία του

συνέχεια από σελ.1

Παρόμοια λείψανα κυκλικού οχυρού, βρέθηκαν και στη θέση Σταυρός το έτος 1932. Από γεωγραφική άποψη το μέρος αυτό έχει μεγάλη στρατιωτική σημασία. Ανάμεσα στις δύο κορφές του Γαζί που υψώνονται πάνω από το σημερινό χωριό, υπάρχει ένα ομαλό στενωπό άνοιγμα, που διευκόλυνε την κάθοδο από τη Νεβρόπολη στην αρχαία μεγάλη πόλη της Θεσσαλιώτιδας, που λέγονταν Μητρόπολη και τότε όπως και σήμερα, αργότερα

Παλιόκαστρο. Η Πολίχνα ήταν ένα από τα τρία οχυρά φρούρια που περιέβαλλαν τη Μητρόπολη. Το Δεύτερο βρίσκονταν στο χωριό Βουνέσι, σημερινό Μορφοβούνι, και στη τοποθεσία Αγιος-Γεώργιος, όπου σήμερα υπάρχει ένα ξωκλήσι και το τρίτο στο βουνό Κουκουργιάκος, πάνω απ' το χωριό Πορτίτσα κα λίγο Νοτιότερα στη τοποθεσία Βομπιρότρυπα ή Βεμικότρυπα. Τα φρούρια αυτά είναι πολύ παλαιά, όπως αποδεικνύουν τα υπολείμματα από τα Πελασγικά τείχη, καθώς και οι θολωτοί τάφοι που βρέθηκαν κατά τη διάνοιξη της σήραγγας του υδροηλεκτρικού εργοστασίου του Μέγδοβα. Τα οχυρά αυτά ήταν προπύργια εναντίον των Δολόπων που έμειναν στην Ευρυτανία. Η Πολίχνα που την μνημονεύει μαζί με το Οθόρνιο ο καθηγητής Θόδωρος Αξενίδης

αναπτυχθεί, κτίστηκαν πάμπολλα μοναστήρια, όχι μόνο στο Θεσσαλικό, αλλά και σε ολόκληρο τον Ελλαδικό χώρο. Τότε κτίστηκε κατά μία εκδοχή και το Μοναστήρι της Κορώνας από τη δυναστεία των Κομνηνών, από τον Ιωάννη ή τον Αλέξιο από το 1087-1118 μ.Χ στο οποίο οι Βυζαντινοί Αυτοκράτορες παραχώρησαν πολλά προνόμια και κτήματα. Όμως φτάνει η καταστροφή. Το κύμα των Σλάβων με τον αρχηγό το Συμεών - Ουρούς κυρίεψε τη Θεσσαλία. Προξένησε μεγάλες καταστροφές έκανε άγριες σφαγές και έκαψε πολλές θεσσαλικές πόλεις. Έτσι καταστράφηκε και η Μητρόπολη και η Πολίχνα, γύρω στα 1315-1367 μ. Χ και από τότε σβήνει οριστικά το όνομα Πολίχνα. Πριν καταστραφεί το οχυρό της Πολίχνας στα χρόνια της Φραγκοκρατίας, βέβαιο είναι ότι οι κάτοικοι της κατεβαίνουν Νοτιότερα, γιατί στο ίδιο μέρος με τις συνεχείς καθιζήσεις δεν ήταν δυνατόν να κτισθεί εκεί το καινούργιο χωριό. Έτσι εγκαταστάθηκαν Ν-Α πιο κάτω, σε ένα σχετικό μικρό πλάτωμα, στη σημερινή του θέση. Ανάμεσα στους κατοίκους αυτούς υπήρξε και κάποιος μεγάλος νοικοκύρης που τον έλεγαν Νικόλα. Από αυτόν πήρε το όνομα το χωριό μας με τη προσθήκη της Φράγκικης λέξης Μεσχέ, κατάλοιπα της Φράγκικης γλώσσας που την κόλλησαν οι Φράγκοι, χάρις στην υποδοχή στις πολλές φιλοφρονήσεις και τα πλούσια δώρα που τους χάριζε. Έτσι ο Μεσχέ- Νικόλας με το πέρασμα του χρόνου, έχασε το γράμμα -χ- και τη Γαλλική προφορά και έμεινε το όνομα Μεσενικόλας δηλαδή κυρ-Νικόλας.

• Όπως όλα τα χωριά των Αγράφων, σε όλους του αγώνες της Εθνεγερσίας έδωσαν το μεγάλο παρόν, έτσι και ο Μεσενικόλας που πρωτοστάτησε και τ' άλλα χωριά του τέως Δήμου της Νεβρόπολης πλήρωσαν βαρύ φόρο αίματος για ν αποκτήσουν τη λευτεριά τους. Στο μεγάλο αγώνα του 1821 από το Μεσενικόλα, παραβρέθηκαν και πολέμησαν στην έξοδο του Μεσολογγίου, που έγινε στις 10 του Απρίλη του 1826, οι χωριανοί μας:

Φωτάκης Δημήτριος, Καραμανώλης Δημήτριος, Γώγος ή Γάκης Γεώργιος που τραυματίστηκε, Ξαντήρος Δημήτριος και κάποιος Απόστολιδης ανθυπολοχαγός που τιμήθηκε με αριστείο ανδρείας από το Βασιλιά Όθωνα και του οποίου το όνομα δεν μπορέσαμε να εξακριβώσουμε. Στα χρόνια του Αλή-πασά, όταν πέρασε ο Καραϊσκάκης από το Μεσενικόλα, πολλά παλικάρια του ακολούθησαν. Αυτό προδόθηκε στον Αλή. Έστειλε Τσοχαντζαράίους και συνέλαβαν 30 χωριανούς μας μαζί με 7 αδέρφια Μαλαμητσαίους που τους μετέφεραν στη Λάρισα και τους κρέμασαν στη θέση Λιούγκαρι. Με τα παλικάρια του Καραϊσκάκη, πολέμησε στο Μεσολόγγι, στη Ράκωβα, στην Τριφύλλα και στο Δίστομο, ο Πασχαλιδης Δημήτριος από το Μεσενικόλα. Η πατρίδα για τις υπηρεσίες του, τον τίμησε με το Βαθμό του Χιλιάρχου. Στον αγώνα για την απελευθέρωση της Θεσσαλίας πρωτοστάτησαν, οι Βασαρδάνης Απόστολος, οπλαρχηγός και μέλος της επιτροπής του αγώνα. Ο Βασαρδάνης Αναστάσιος και η Βασαρδάνη Ελένη, που για την ηρωικότητά της και τη Μεγάλη προσφορά στον αγώνα επονομάστηκε Σουλιώτισσα.

• Στον Αλβανικό πόλεμο 1940-41, στη μεγάλη αυτή εποποίια του Έθνους μας σκοτώθηκαν οι συγχωριανοί μας Γεώργιος Βασαρδάνης του Νικολάου, λοχαγός που πήγε εθελοντικά στο πόλεμο και είναι ο πρώτος Ελληνας αξιωματηκός που έδωσε το αίμα του για τη πατρίδα και οι, Πανάγος Σωτήριος του Κωνσταντίνου, δασκαλος και Μηλίτης Κωνσταντίνος του Γεωργίου. Ακόμα και στη Κορέα έδωσε αίμα το χωριό μας. Εκεί σκοτώθηκε ο Ζαχαρής Αλέξανδρος του Κωνσταντίνου. Στο Μακεδονικό αγώνα πολέμησαν και δοξάστηκαν τέσσαρες χωριανοί μας Μακεδονομάχοι. Αυτοί είναι, Νταής Κωνσταντίνος (Καπετάν Τσιάρας)

Υποστράτηγος Καραπάνου Χρήστος ο υποστράτηγος Ευθυμίου Χαρίλαος και Στυλιανός Κρανιάς. Στον πόλεμο του 1912, η Θεσσαλία υπήρξε το ορμητήριο του Ελληνικού στρατού. Η ηρωική πρώτη οιδηροποίηση της Μεραρχίας, που ανάγκασε τους Τούρκους να υποχωρήσουν προς τη Μακεδονία, αποτελούνταν αποκλειστικά, από ορεσίβιους θεσσαλούς στρατιώτες. Στους αγώνες αυτούς έδωσαν τη ζωή τους οι Μεσενικολίτες Βελεμέζης Χρήστος του Αναστασίου Κορώνης Βασίλειος του Αθανασίου, Κορώνης Κωνσταντίνος του Αθανασίου, Μηλίτης Χρήστος του Αναστασίου, Μαλαμίτης Λάζαρος του Αποστόλου, Παπαγρηγορίος Κωνσταντίνος του Δημητρίου, Παπαδημητρίος Ιωάννης του Αποστόλου, Πριονάς Δημήτριος του Βαΐου, Ράϊκος Γεώργιος του Παναγιώτου Φανάρας Απόστολος του Σωτηρίου, Φιλίππος Γεώργιος του Στυλιανού, Χαλκιάς Γεώργιος του Ευθυμίου και Χαλκιάς Κωνσταντίνος του Ευθυμίου. Στη πορεία της διεξαγωγής των επιχειρήσεων στη περιοχή των Αγράφων δημιουργήθηκε η ανάγκη σύστασης μιας επιτροπής, που θα αναλάμβανε το συντονισμό του πάρα πέρα αγώνα. Γ' αυτόν ακριβώς το λόγο στις 5 του Απρίλη του 1878 συγκεντρώθηκαν στο Μεσενικόλας αντιπρόσωποι από όλα τα θεσσαλικά Άγραφα και εξέλεξαν προσωρινή διοικητική επιτροπή από τους, Απόστολο Βασαρδάνη, Γεώργιος Χριστούλαν, Γεώργιο Λαγό, Δημήτριο Ψάρρα, Αναγνώστη Βλέτσα, Θωμά Ποζιό και Βασίλειο Πολύζο και εξέλεξαν πρόεδρο την επαναστατικής επιτροπής τον Απόστολο Βασαρδάνη από το Μεσενικόλα. Στα χρόνια της κατοχής πάρα πολλά υπέφερε στο Μεσενικόλας... Στις 14 Ιουνίου του 1943 οι Ιταλοί επιτέθηκαν στη περιφέρεια της Νεβρόπολης. Μπήκαν στο χωριό μας, το Μεσενικόλα καταλήστεψαν όσα σπίτια έμειναν, σκότωσαν όσους βρήκαν μέσα στα χωριό και ατίμασαν και γριές ακόμα. Τότε έχασαν τη ζωή τους, οι παρακάτω Παπαγρηγορίου Δημήτριος του Γρηγορίου ιερέας του Μεσενικόλα, Αθανασίου Θωμά του Δημητρίου, Αντωνάκη Αικατερίνη του Μάρκου, Βλάτσου Καλλιόπη του Κωνσταντίνου, Καραμήτρος Αντώνιος του Δημητρίου, Καλλιάς Βασίλειος του Αναστασίου

Αναστάσιος,
Καραμήτρος του
Χρήστος
Κωνσταντίνου,
Μήτσου
Χαρίκλεια του
Δημητρίου,
Παπαγρηγορίου
Βασίλειος του
Γρηγορίου,
Στυλογιάννης
Νικόλαος του
Αντωνίου και

Σφέτσιου Αγορίστα του Δημητρίου. Ο Γερμανοί τη νύχτα στις 26-27 του Νοέμβρη του 1943 έκαναν επίθεση στη Νεβρόπολη με σκοπό να καταλάβουν το αεροδρόμιο και να συλλάβουν την Αγγλική αποστολή που έμεινε στη Νεράϊδα, μπήκαν και αυτοί στα Μεσενικόλα και έκαψαν όσα σπίτια απόμειναν από τους Ιταλούς. Από τους Γερμανούς σκοτώθηκαν στη χρονική αυτή περίοδο, οι κάτοικοι του Μεσενικόλα. Ζαχαρή Χαρίκλειος του Σπύρου, Καραμήτρος Δημητρίος του Αντωνίου, Καραμήτρος Γεώργιος του Αντωνίου, Καλαμάτας Αριστείδης Θεοδώρου, Καρασιώτος Αναστάσιος του Κωνσταντίνου, Μηλιώνης Ιωάννης του Αριστείδη, Μηλιώνης Ευάγγελος του Αριστείδη. Μαστραπάς Γεώργιος του Αποστόλη, Μπουμπουλίδης Σωτήριος του Δημητρίου, Τσιλιώνης Σωτήριος του Δημητρίου, Τσαγανός Βασίλειος του Αναστασίου και Σφέτσιου Αριστέα του Χρήστου. Οι κάτοικοι εγκατέλειψαν το χωριό μας στις 4 του Ιουνίου το 1947 καθώς ξαναγύρισαν στις 25 Αυγούστου το 1949. Οι κάτοικοι του χωριού έχουν καλή σωματική διάπλαση και εξαιρετη πνευματική ανάπτυξη. Είναι από τη φύση προικισμένη με ψυχοπνευματικές αρετές και πλούσιες

συναισθηματικό κόσμο. Διακρίνονται για την αντοχή, τη δύναμη, το θάρρος, την εργατικότητα και την νοικοκυροσύνη. Με την πολύμορφη εργασία τους, την υπομονή, την αδάμαστη θέληση και προ παντός με το σφριγήλο τους πνεύμα, πάρα πολλοί από τους χωριανούς μας ανέβηκαν σε πολύ υψηλά αξιώματα. Διέπρεψαν σε όλους τους τομείς της Κρατικής μηχανής και προσέφεραν μεγάλες υπηρεσίες στην πατρίδα, πράγμα που μας κάνει να είμαστε περήφανοι γι' αυτούς. Ακόμα περισσότερο νοιώθει κανείς περήφανος, όταν έρχονται στο νου του οι ηλιοκαμένοι ξωμάχοι του χωριού, αυτοί που είναι στερεά ακόμα δεμένοι με την πατρική γη, αυτοί που παραμένουν και ζουν στο ωραίο και θαυμάσιο αυτό χωριό και ζυμώνουν καθημερινά με τον ευλογημένο ίδρωτα τους το σκληρό και πετρωμένο χώμα των αμπελιών τους. Αυτοί που ύστερα, από τη δημιουργία της λίμνης του Πλαστήρα στη Νεβρόπολη, που είχε σαν αποτέλεσμα τον περιορισμό της αγροτικής έκτασης που καλλιεργούσαν και παρ' όλα αυτά παρέμειναν στο χωριό από τη μεγάλη αγάπη που του είχαν και απασχολούνται σήμερα αποκλειστικά με τους καινούργιους αμπελώνες, που κάνουν τα μοσχομύριστα και γλυκύτατα επιτραπέζια μοσχάτα και κέρινα σταφύλια και τα περιφέρμα Μεσενικολίτικα κρασιά, που έχουν βραβευθεί κατά καιρούς, όχι μόνο στις Διεθνείς εκθέσεις θεσσαλονίκης, αλλά και του Αγίου Φραγκίσκου της Αμερικής και άλλων χωρών ακόμη. Τέτοια βραβεία έχουν πάρει οι χωριανοί μας Βασίλειος Παζάνος Αντωνούλας Κωσταντίνος, Καζάσης Θωμάς και Καζάσης Δημήτριος. Τα βλέπει κανείς ανηρτμένα στα καταστήματα του Γεωργίου και Αριστοππου Αντωνούλα, στο Κοινοτικό κατάστημα και σε μερικά σπίτια των χωριανών μας. Εξαιρετικά είναι επίσης τα Μεσενικολίτικα κρασιά της οινοποιίας Καραμήτρου, που πρόσφατα συμμετείχε στη μεγαλύτερη Διεθνή έκθεση τροφίμων και ποτών, που διεξήχθη στο Παρίσι από τις 22 έως στις 26/10/2006. Ο Μεσενικόλας έχει αναδειξει πάρα πολλούς επιστήμονες που έχουν διαπέρψει σε όλους τους τομείς της πολιτικής στρατιωτικής, και κοινωνικής ζωής της χώρας και ακτινοβολεί παντού και πάντοτε. Από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας μέχρι σήμερα έχει αναδειξει 10 βουλευτές 6 στρατηγούς 3 Νομάρχες και πάρα πολλούς άλλους επιστήμονες. Βουλευτές υπήρξαν οι: Βασαρδάνης Απόστολος, Νταής Καντετζής

Κωνσταντίνος,
Κοτρώτσος Μάρκος, Βλάτσιος Χρήστος,
Ψάρρας Αριστοτέλης, Καραποπάνος Χρήστος,
Καγιάρας Χρήστος, Ψάρρας Κωνσταντίνος,
Βασαρδάνης Κωνσταντίνος και Φιλίππου,
Χρήστος. Στρατηγοί : Σφέτσιος Θωμάς,
Καραπάνος Χρήστος, Νταής Κωνσταντίνος,
Σερμπετης Ευάγγελος, Κρανιάς Δημήτριος,
και Μηλίτης Χρήστος
του Γεωργίου. Νομάρχες: Βασαρδάνης
Γεώργιος, Μακρυνίκας Γεώργιος, Λαδιάς
Χρήστος και Καφαντάρης Ευριπίδης που
κατάγεται από το γειτονικό χωριό
Μορφοβούνι. Δήμαρχοι: Από την ίδρυση του
Δήμου της Νεβρόπολης 1833 μέχρι στις 31
Αυγούστου 1912, οπότε με το νομοθετικό
διάταγμα Φ.Ε.Κ 261/31/8/1912 καταργήθηκαν
οι Δήμοι στο Δήμο της Νεβρόπολης που είχε
έδρα το Μεσενικόλα, υπηρέτησαν οι
παρακάτω Δήμαρχοι: Σάκκας Απόστολος,
Ψάρρας Αναστάσιος, Βλάτσιος Αναστάσιος,
Βασαρδάνης Μιλτιάδης, Κοτρώτσιος
Στέφανος κάτοικοι Μεσενικόλα. Ένας
Βολιωτάκης από την Πορτίτσα και ο
Κορκότζελος Γεώργιος που κατάγονταν απ' το
Κεράσοβο.